

1954
TMMOB
ELEKTRİK MÜHENDİSLERİ
ODASI
İZMİR ŞUBESİ BÜLTENİ
YIL:20 SAYI:214 MART 2008

Ayda bir çıkar.
Elektrik Mühendisleri Odası
İzmir Şubesi
Üyelerine Ücretsiz Yollarır.

**Elektrik Mühendisleri Odası
İzmir Şubesi Adına Sahibi:**
N. Sedat GÜLŞEN

Yazı İşleri Sorumlusu
Özcan UĞURLU

Yayına Hazırlayan
Kamer TÜRKYILMAZ

Yayın Komisyonu
Avni GÜNDÜZ
M. Macit MUTAF
Ahmet BECERİK
M. Serdar ÇINARLI
Ulaş BİRGÖR
Hasan MERSİN
Tahir Emre KALAYCI

Yazışma Adresi:
EMO İzmir Şubesi
1337 Sk. No: 16 K:8
Çankaya-İZMİR
Tel/Fax: 0.232.489 34 35
izmir@emo.org.tr
http://izmir.emo.org.tr

Yayın Türü
Yerel Süreli Yayın

Baskı
Altındağ Grafik Matbaacılık
1. San. Sit. 2839 Sk. No:28
Mersinli-İZMİR
Tel : 0232. 457 58 33

Baskı Tarihi:
08. 02. 2008

Basım Adedi
3200

EMO İzmir Şubesi Bülteninde
yayınlanan her türlü haber ve yazı
izin almak koşulu ile kullanılabilir.
Yayınlanan yazılardan yazarları
sorumludur.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Gününde Türkiye'de Kadın Olmak

2006 verilerine göre ÖSS sınavına başvuru yapan adayların %43.9 ve bir lisans programına kayıt yaptıranların % 48.07'si kız öğrencilerdir. Ancak kadınların mühendislik branşlarını tercih etmeleri aynı oranda olmamaktadır. Bugün itibariyle EMO İzmir Şubesi'nin sadece %8.7 üyesi kadındır. Aynı oran Amerika'da da gözlenmektedir, kadınların çalışma hayatındaki yeri %51 iken tüm mühendislerin %8.5'i, elektrik ve elektronik mühendislerinin ise %7.2'si kadındır. Bu durumda akla şu soru gelmektedir: Mühendisliğin cinsiyeti var mıdır? Mühendislik erkek egemen bir meslek olarak görülerek ve mesleğin icrasında gerekli olduğu varsayılan tarafsızlık, mantıksallık, rekabetçilik gibi bazı niteliklerin sadece erkeklere özgü nitelikler olduğu ve kadınlığın bu niteliklerle bağdaşmadığı önyargısı vardır. Özünde mühendislik fizik ve matematik bilimine, problem çözmeye özel ilgi ve yetenek gerektirir ki, bu da mühendisliğin cinsiyetinin olamayacağını gösterir.

Kadın mühendislerin karşılaştığı sorunlar genelde çalışan kadınların sorunlarıyla örtüşmektedir. Bu sorunlar dört ana başlık altında toplanabilir:

- İşe girişte karşılaştığı problemler (kadınların belirli işlere yönlendirilmesi),
- Çalışma koşulları (ücret, izinler ve sosyal haklar, vb.),
- Kariyer ve mesleki eğitim olanaklarından yararlanamama,
- İşyerlerinde özellikle kadınların daha fazla maruz kaldığı yıldırımlar (cinsel taciz, mobbing)

Kadınların, yaşlı ve çocuk bakımı ile ev işleri için erkeklere oranla beş kat daha fazla vakit harcadığı yapılan araştırmalarda ortaya çıkmıştır. Yukarıda belirtilen çalışma ortamı sorunlarına birde aile ve annelik sorumluluğu da eklenince tüm bunlar kadınları yıpratmakta, beklentilerini kısıtlamakta ve motivasyonlarını etkilemektedir. Üstelik kadınlar çalışma hayatına katıldıkları oranda karar verme ve yönetme kademelerinde yer alamamaları nedeniyle, işe alınırken erkeklerin tercih edilmesi gibi sık rastlanan durumlar sorunu daha büyütülmektedir. Bu olumsuzluklar, kadın mühendisleri daha da etkilemektedir. Çünkü onlar erkek egemen bir ortamda; şantiyede, arazide, yer altında, ocaklarda, fabrikalarda çalışmaktadırlar. Bunu yaparken de kadın kimliğini bastırmak ve kendilerine erkek görünümünü vermek zorundadırlar.

Mühendislerin, sanayi katma değeri içindeki ücretlerinin toplam içindeki payı % 35,2 oranında azalarak mühendislerin son yıllarda yoksullaşmasına ve ücretlerinin, geçim standartları endeksine göre son on yıl içinde % 56,8 oranında düşmesine neden olmuştur. İstihdam olanaklarının daralması, sadece mühendislik alanında değil her alanda kadınlarla erkekler arasındaki işsizlik uçurumunu daha da derinleştirmiştir. 1990'larda Türkiye'de kadınların yüzde 33'ü çalışma ortamında iken bu rakam günümüzde %25'e gerilemiştir.

Başbakanlık Kadının Statüsü Genel Müdürlüğü verilerine göre; Türkiye'de kadınların % 19.4'ü okuma yazma bilmiyorken, kadınların sadece % 3.9'u üniversite mezunudur. Kadınların sivil toplum örgütlerine katılımının % 24, partilere % 13, sendikalara ise % 6 civarında olup Meclis'te kadınların temsil oranı sadece %4.4.

Dünyada ise nüfusunun yarısını ve kayıtlı işgücünün ise üçte birini oluşturan kadınlar dünyadaki toplam gelirin ancak %10'una ve dünyadaki mal varlığının ise %1'ine sahiptir.

Sonuç olarak küresel kapitalizmin yeni liberal politikaları, kadının toplumsal alanda cinsiyetçi politikalarla daha fazla ezilmesine neden olmakta, bu da kadının aile, toplum ve çalışma yaşamındaki konumunun daha fazla gerilemesi sonucunu doğurmaktadır. Ülkemizde IMF ve Dünya Bankası'nın yapısal uyum politikalarının getirdiği özelleştirmeler ve yoksulluğun yaygınlaşması, derinleşmesi tüm mühendisler için yıkıcı sonuçlar doğururken bundan en fazla payı alan yine kadın meslektaşlarımız olmaktadır. Sosyal güvencesiz işçi olarak çalışan kadınlar, "eşit işe eşit ücret" uygulamasından yoksun olarak çalışmakta, kadın kimliği ucuz emek gücü olarak görülmektedir.

Hacer ÖZTURA ŞEKERCİ
Şube Yönetim Kurulu Başkan Yardımcısı